

ԵԿԵՂԵՑԵԱԿ

Անգ 'ի բըլբը բարձրածայր
Դիտես յաղտ 'ի մըթան
Ձեկեղեցեակ սըրբավայր.
Եւ 'ի ծործոր անդ լըռին՝
Հընդ առուին, հ՛ն, խոխոջ
Խառն ընդ մընչիւն տատարկին:

Այլ ո՛ւստ տըխուր զայս նըւագ.
Իերէ 'ի թեւ իւր զեփուռ.
Ձինչ զանգակին ողբոց գանգ...
Կիսաշագագ լըռեաց արգ
Եւ սրինգ հովուին բերկրաձայն...
Քող արկ երկին տաղաղարգ:

Մածկի յարտօսը և 'ի սուգ
Հէք մաշացուն 'ի գամբան,
Ո՛յր եր վայելք՝ սէր և շուք.
Այլ և ըզքեզ, ո՛վ անձն իմ,
Ձե օրն հեռի քաջ 'ի բայ,
Նոյն ծածկեացէ ցուրտ շիրիմ:

ԲԱՆԵՂՆ ԵՒ ԵՐԿՈՒ ԲԱՐՏԻՓ

Թէ ունիս միջոց, ո՛վ մարդ Աստուծոյ,
Մտաղ հասակին ցըցուր գութ, ճամբայ.
Նոցա էնչ անես՝ գըրգեալ է սիրոյ,
Մի օր այն գըլխիդ պըսակ կը դառնայ:

Անտառին մեջտեղ երկու հանր բարտիք
Մոմի պէս շիտակ կ'ենլային յերկինք.
Նոցա ոտքին տակ բաղեղն աղաղուն
Վարը գետնաքարշ, թեւերով ճապուկ
Կը փընտռէր իրեն թիկունք կամ նեցուկ,
Որ յոտին կանգնէ իւր մարմին ճըկուն,
Դէպ 'ի բարտիներ սա մեղմիկ ձայնով
— « Թողէք ինձ, կ'ասէ, որ ձեզ փարելով
« Վոքի ես եղամ: Վայելեմ՝ արեւ,
« Գիտեմ ես բեռն եմ. այլ փոքրիկ թեթեւ » —
Բարտիներէն մին, յոխորտ՝ վատ կերպով,
Կը մերժէ նորա տըրտառուն խընդիք.
Մինչ միւս բարտին վըրան գըթալով
Կը հակէ առ նա իրեն մի ճըղիկ,
Բաղեղն իսկոյն կանանչ թեւերով,
Փարելով ճըղին վեր կ'ենլայ շուտով...
Աչնան վերջերուն մինչգեւ պաղ քամին
Ի վայր կը թափէ տերեք անտառին,
Խըտտաւիրա կաղնին կը մընայ աղկոր,
Մինչ նորա ընկեր կանանչած բոլոր,
Իրեւ թագուհի՝ պըսակ փառահեղ
Կըրէ ճակատուն գալարած բաղեղն:

